

свидѣтелствувать, че е Той около мене.

О вый небеса, които сте таинственната завѣса, пый виждамы презъ облаци-тъ Превѣчный-тъ, както го виждамы и въ рѣчи-тъ на Светото Писаніе.

Азъ живѣѣхъ, существувамъ на земля-та; но какво нещо е тѣлото ми въ сравненіе съ безчисленни-тъ сътворенія и неща въ свѣтъ-тъ на които число-то и сами-тъ ангели незнаѣтъ?

Какво нещо е моя-та душа срѣщо толкова сътворенія? Тя е по близо до Бога отъ всички-тъ други неща; защото тя мысли за негово-то присѣтствіе и осеща, че е при него, а други-тъ неща нето мыслятъ, нето осещатъ.

Колко благодарѣхъ на Бога като ми е далъ способность да мысля! Обронявамъ лице-то си съ съзи радостни и съ пълно утѣшеніе му благодарѣхъ кога-то осетѣхъ негово-то присѣтствіе.

Пълни сѣ съ благодать, пълни сѣ съ милосърдіе онѣзи, мѣгновенія, въ кои-то осеща душа-та ми божіе-то присѣтствіе.